

Врхлитата върху ~~ска~~лата вълна.

Втора.

Трета...

Бушува морето в тъмната нощ.

Чува се гласът на Ирина.

- Аз не искам да се средам с този човек!

- Защо?... Тъкмо сега предстои да уговорим условията на новия контингент!... Ти ще действуваш с ума си... - убеждава я гласът на Борис.

- Не искам!...

- Защо?... Този човек не е нито ограничен, нито груб. Ти сама ми призна че намирам у него нещо ирачно и живописно.

Разкрива се верандата на вилата във Варна където разговарят Борис и Ирина.

-... Какво лошо има в това ако и той те харесва, ако и той намира удоволствието да разговаря с тебе?... -продължава да я убеждава Борис. - Допускам ли че мога да позволя нещо повече?

- О, милкни! - прекъсва го Ирина.- Има неща които не можеш да разбереш!...

След това се обръща и тичешком прекосява верандата.

Втурва се в трапезарията.

Отваря и затваря вратата на спалнята.

Превърта ключа.

Тръшва се на кушетката...

И остава така, неподвижна, с твърд, напрегнат израз на лицето.

х

Зад заключената врата израства пияното лице на Борис.